

FUTUR I PRESENT DE LES PENSIONS

JORDI FERRER, FUNDACIÓ ERNEST LLUCH I MARTIN

Interessant debat sobre el futur i present de les pensions, de la mà de Joan Coscubiela i Concepció Patxot

Segon Diàleg Ernest Lluch d'Economia i Territori a Vilassar de Mar, 2018

Si hi ha una qüestió que esdevingui pertinent debatre en el marc dels cicles de Diàlegs sobre Economia a Vilassar de Mar, aquesta és la de les pensions. Tema de màxima transcendència i actualitat. Un dels pilars de la societat del benestar pot esfondrar-se davant la persistent manca de garanties per al seu manteniment i continuïtat. Al respecte del model, hi ha diverses veus expertes que assenyalen direccions diferents. Unes, encaminades a garantir i millorar l'actual model del sistema de pensions al nostre país, que essencialment és de repartiment, solidari i sostenible. Sostenible perquè hi ha mecanismes, consensuats al Pacte de Toledo, que permeten corregir les possibles desviacions sobre les previsions que es donin al llarg dels anys, incidint sobre els ingressos i les despeses. Per això cal garantir un fons de pensions, que necessita d'una acció conscient de l'estat en aquesta direcció. Tanmateix, hi ha qui exposa que la sostenibilitat del model actual no pot garantir-se a gaires generacions més, per la qual cosa urgeixen reformes i canvis de criteri profunds en el model de finançament i assignació de les pensions.

Amb aquestes hipòtesis de partida va arrencar el segon dels Diàlegs Ernest Lluch sobre Economia a Vilassar de Mar, cicle coordinat pel professor **Esteve Oroval**. De la mà de veus expertes en economia i en les negociacions polítiques i sindicals, el diàleg va ser una conversa des de punts de vista diferents però complementaris, per bé que discrepants i còmplices quan així s'escaigué, entre **Joan Coscubiela** i **Concepció Patxot**.

Sindicalista i polític, llicenciat en dret, el primer; i professora de teoria econòmica a la Universitat de Barcelona i directora de la Xarxa de Referència en Economia i Polítiques Públiques, la segona; van encarar la qüestió de les pensions des d'un punt en comú: la necessitat que aquestes perdurin i la importància que tenen per tal de bastir societats més justes i igualitàries. Des d'aquesta confluència inicial, la conversa va entrelligar la necessitat de valorar les fites aconseguides en aquests 40 anys de democràcia postfranquista en matèria de pensions, així com els reptes majúsculs que plantegen la demografia i la planificació econòmica d'un sistema de pensions que requerirà de grans esforços pressupostaris, ja

sigui per la via de control de la despesa (visió abastament comentada per Patxot) com per l'exploració de la via d'ingressos alternatius (opció preferida per Coscubiela). Tant d'una forma com d'una altra, els anys que venen seran claus per tal d'encarrilar el finançament i la pervivència d'un sistema que clama revisió i replantejaments, a la vegada que consciència social, per garantir-ne l'existència i defensar un sistema públic com l'actual.

Un diàleg concebut des de la complementarietat que donen les dades de l'acadèmia i les taules de la *realpolitik* i que es va desenvolupar en un auditori amb l'aforament ple i explícitament interessat en la temàtica exposada. Un torn final d'intervencions del públic va rubricar un acte que va comptar amb un breu parlament inaugural del president de la Fundació Ernest Lluch, **Joan Majó**, i amb unes paraules de cloenda a càrrec del director acadèmic del projecte, l'economista i vilassarenc **Esteve Oroval**, qui, a banda d'agrair les aportacions dels ponents, va anunciar que el proper diàleg -i darrer- del cicle tindrà lloc el 16 de novembre i reunirà per a l'ocasió **Joan Esculies** i **Josep Cuní** per presentar el llibre 'Ernest Lluch. Biografia d'un intel·lectual agitador'. Un diàleg que estarà inserit dins del programa d'actes en record d'Ernest Lluch.

